

67-årige Sven Svensson och 9-årige Markus Berminge var äldst respektive yngst i marschen genom Boxholmsskogarna

Ny östgötsk vandringsled "provgicks" i Boxholm

22/6
1977

I fin stämning och god kondition kom ett 70-tal vandringsmän och -kvinnor fram till Malexander på söndagen. De hade startat från Åsbo på lördagsmorgonen och vandrat 38 km på stigar och småvägar genom skogsbygden. Genom den här marschen hoppas de "bryta väg" för en Boxholmsetapp av en kommande östgötsk vandringsled.

— Det är riktigt! Nu ska vi trycka på kommunen så att det här blir en permanent led i framtiden, säger Håkan Gustavsson, ordförande i Boxholms OK som stod bakom arrangemanget. Det behövs inga större ändringar av den väg vi valde. Förmodligen ska vi dock minska ned antalet grusvägar en del, eftersom det är ganska tråkigt att gå på sådant underlag, fortsätter Håkan Gustavsson.

Som den elitorienterare han är hade Håkan givetvis inga bekymmer med "tempot" i en sådan här marsch. Tvärtom, bemödade man sig om att hålla ned farten för att hålla ihop den stora gruppen hela tiden. Det blev många raster i skogen och även tillfälle till bad i någon av de talrika sjöar som passerades. Och det är ju

precis som det ska vara. Under en sådan vandring gäller det inte att ta sig fram så fort som möjligt utan att istället ge sig tid att njuta av naturen.

□ NY AKTIVITET

Vid starten i Åsbo var det precis 60 deltagare. En av dem tvingades avbryta marschen efter den första dagsetappen p g a förkylning. Till söndagens avslutade vandring, från sjön Asplången till Malexander, tillkom det åtta personer.

Lördagens molnighet förbyttes i strålände solsken på söndagen. När man dessutom hade att passera två rejäla berg blev det en svettig slutmil. Men det hördes inga klagomål. Istället talades det om succé. Och för Boxholms OK:s

del kan det här mycket väl bli inledningen till en ny sommaraktivitet.

— Ja, mycket talar för att det här var upptakten till en årlig vandringsutflykt inom klubben. Det var många som blev heltända på skogsvandring efter helgens gemytliga marsch, säger Håkan Gustavsson.

□ PLÅSTER

Visst gick det åt ett och annat plåster, speciellt bland de yngre deltagarna. Men det togs med en stor portion glatt humör. De vackra naturscenerier som utspelades nästan ständigt under vandringsuppvägen mer än väl ett litet skavsår på hälen. Det var man helt överens om. En sådan här vandring tilldrog sig givetvis en del uppmärksamhet. Till lördagens lägerplats hade åtskilliga anhöriga och vänner till vandrarna sökt sig. Och kvällen tillbringades under stort gemyt runt lägerelden, med korvgrillning och allsång. Även framme i Malexander hade man ordnat en del trevliga saker. Det var bl a naturstig och tävlingar för de som orkade. En del av vandrarna passade också på tillfället att besöka ortens pensionat för ett ordentligt skrovsmål. Det sägs ju att sjön suger, och det gör tydligen skogen också. Sista etappen, från Malexander till Boxholm, företogs på sjön Sommen. Hela följet plus ytterligare ett 40-tal intresserade färdades behagligt på Boxholm II.

— Visst var det en fin upplevelse, intygar Håkan Gustavsson som nu hoppas att fler motions- och naturintresserade människor ska få tillfälle att uppleva skönheten i Boxholms skogsbygder.

JAN HYLANDER